

disputants- חולקים ◇ central point for summary and review- חזרה לסיכום מרכזית < insertion of an earlier segment- קודמת- פיסקה O מעשה-story	statement- מימרא ♣ challenge- קושיא ^ question- שאלה ! תירוץ- answer proof- ראייה
מקרא-key:	

סנהדרין-ארבע מיתות		Talmud Navigator																					
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד	טו	טז	יז	יח	יט	כ		
אף על הכלאים.	רבי אלעזר:																				■	<	
מנא הני מילי?																						^	
דאמר קרא (ויקרא י"ט) את חקתי תשמרו - חוקים שחקקתי לך כבר, (ויקרא י"ט) בהמתך לא תרביע כלאים שדך לא תורע כלאים, מה בהמתך בהרבעה - אף שדך בהרכבה, מה בהמתך - בין בארץ בין חוצה לארץ, אף שדך - בין בארץ בין בחוצה לארץ.	שמואל:																					!	◇
אלא מעתה (ויקרא י"ח) ושמרתם את חקתי ואת משפטי - חקים שחקקתי לך כבר																						?	
התם ושמרתם את חקתי - דהשתא, הכא את חקתי תשמרו - חקים דמעיקרא תשמרו.																						!	◇
אמר רבי יהושע בן קרחה כל.																						■	<
אינו חייב עד שיברך שם בן ארבע אותיות, לאפוקי בן שתי אותיות דלא.	רב אחא בר יעקב:																					■	◇
פשיטא, יכה יוסי את יוסי תנן																						?	
מהו דתימא: מילתא בעלמא הוא דנקט, קא משמע לן.																						!	
שמע מינה שם בן ארבע אותיות - נמי שם הוא.	איכא דאמרי, אמר רב אחא בר יעקב:																					■	◇
פשיטא, יכה יוסי את יוסי תנן																						?	
מהו דתימא: עד דאיכא שם רבה, ומילתא בעלמא הוא דנקט, קא משמע לן.																						!	
נגמר הדין כל.																						■	<
עומדין																						■	<
מגלן?																						^	
דאמר קרא (שופטים ג') ואהוד בא אליו והוא ישב בעלית המקרה אשר לו לבדו ויאמר אהוד דבר אלהים לי אליך ויקם מעל הכסא. והלא דברים קל וחומר, ומה עגלון מלך מואב, שהוא נכרי ולא ידע אלא בכינוי - עמד, ישראל ושם המפורש - על אחת כמה וכמה.	רבי יצחק בר אמי:																					!	◇
קורעין																						■	<
מגלן?																						^	
דכתיב (מלכים ב' י"ח) ויבא אליקים בן חלקיהו וגו' ושנא הספר ויואח בן אסף המזכיר אל חזקיהו קרועי בגדים ויגידו לו את דברי רבשקה.																						!	◇
לא מאחין.																						■	<
מגלן?																						^	
אתיא קריעה קריעה, כתיב הכא קרועי בגדים וכתיב התם (מלכים ב' ב') ואלישע ראה והוא מצעק אבי אבי רכב ישראל ופרשיו ולא ראהו עוד ויחזק בבגדיו ויקרעם לשנים קרעים, ממשמע שנאמר ויקרעם לשנים אינו יודע שהן קרעים? ומה תלמוד לומר קרעים - מלמד שהן קרועים לעולם.	רבי אבהו:																					!	◇
אחד השומע, ואחד שומע מפי שומע - חייב לקרוע. והעדים אין חייבין לקרוע, שכבר קרעו בשעה ששמעו.	תנו רבנן:																					■	◇
וכי קרעו בשעה ששמעו מאי הוי? הא קא שמעי השתא																						?	
לא סלקא דעתך, דכתיב (מלכים ב' י"ט) ויהי כשמע המלך חזקיהו (את דברי רבשקה) ויקרע את בגדיו - המלך חזקיהו קרע, והם לא קרעו.																						!	
השומע אזכרה מפי הנכרי אינו חייב לקרוע, ואם תאמר רבשקה - ישראל מומר היה.	רב יהודה אמר שמואל:																					■	◇
אין קורעין אלא על שם המיוחד בלבד, לאפוקי כינוי - דלא.	ואמר רב יהודה אמר שמואל:																					■	◇
ופליגי דרבי חייא בתרוייהו.																						■	◇

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ? קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה-proof
מקרא-key:	

סנהדרין-ארבע מיתות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
השומע אזכרה בזמן הזה - אינו חייב לקרוע, שאם אי אתה אומר כן - נתמלא כל הבגד קרעים.	דאמר רבי חייא:											◇
ממאן?										^		◇
אילימא מישראל										!		◇
מי פקירי כולי האי?										ז		◇
אלא פשיטא מנכרי										!		◇
ואי שם המיוחד - מי גמירי? אלא לאו - בכינוי, ושמע מינה: בזמן הזה הוא דלא, הא מעיקרא - חייב, שמע מינה.												◇
השני אומר אף אני כמוהו.												◇
שמע מינה אף אני כמוהו - כשר בדיני ממונות ובדיני נפשות, ומעלה הוא דעביד רבנן, והכא כיון דלא אפשר - אוקמה רבנן אדאורייתא. דאי סלקא דעתך פסול - הכא משום דלא אפשר קטלינן לגברא?	ריש לקיש:											◇
והשלשי אומר אף אני כמוהו.												◇
סתמא כרבי עקיבא, דמקיש שלשה לשנים.												◇
העובד עבודה זרה, אחד העובד, ואחד המזבח, ואחד המקטר, ואחד המנסך, ואחד המשתחוה ואחד המקבלו עליו לאלוה, והאומר לו אלי אתה. אבל המגפף, והמנשק, והמכבד, והמרבץ, והמרחץ, והסך, והמליבש, והמנעיל - עובר בלא תעשה.												◇
הנודר בשמו והמקיים בשמו - עובר בלא תעשה.												◇
הפוער עצמו לבעל פוער - זו היא עבודתה, הזורק אבן למרקוליס - זו היא עבודתה.												◇
מאי אחד העובד?												◇
הכי קאמר, אחד העובד כדרכה, ואחד המזבח, ואחד המקטר, ואחד המנסך, ואחד המשתחוה - ואפילו שלא כדרכה.	רבי ירמיה:											◇
וליישוב נמי זורק										ז		◇
זורק היינו מנסך, דכתיב (תהלים ט"ז) בל אסיך נסכיהם מדם.	אביי:									!		◇
מנהני מילי?										^		◇
אילו נאמר (שמות כ"ב) זבח יחרם - הייתי אומר: בזובח קדשים בחוץ הכתוב מדבר, תלמוד לומר לאלהים - בזובח לעבודה זרה הכתוב מדבר. אין לי אלא בזובח, מקטר ומנסך מניין? תלמוד לומר (שמות כ"ב) בלתי לה' לבדו - ריקן העבודות כולן לשם המיוחד.	דתנו רבנן:									!		◇
לפי שיצאה זביחה לידון בעבודות פנים, מניין לרבנות השתחואה?										ז		◇
תלמוד לומר: (דברים י"ז) וילך ויעבד אלהים אחרים וישתחו להם, וסמיך ליה (דברים י"ז) והוצאת את האיש ההוא וגו'.										!		◇
עונש - שמענו, אזהרה מניין?										ז		◇
תלמוד לומר (שמות ל"ד) כי לא תשתחוה לאל אחר.										!		◇
יכול שאני מרבה המגפף והמנשק והמנעיל - תלמוד לומר זבח - זביחה בכלל היתה, ולמה יצאה - להקיש אליה ולומר לך: מה זביחה מיוחדת - שהיא עבודת פנים וחייבין עליה מיתה אף כל שהיא עבודת פנים - וחייבין עליה מיתה, יצאה השתחואה לידון בעצמה, יצאה זביחה לידון על הכלל כולו.										!		◇
הייתי אומר בזובח קדשים בחוץ הכתוב מדבר.	אמר רב:											◇
זובח קדשים בחוץ כרת הוא										ז		◇
סלקא דעתך אמינא: כי אתרו ביה - קטלא, כי לא אתרו ביה - כרת, קא משמע לן.										!		◇
אימא יצאה השתחואה ללמד על הכלל כולו, וכי תימא זובח למה לי - לגופיה, דמחשבין מעבודה לעבודה.	רבא בר רב חנן לאביי:									ז		◇

disputants-חולקים ♦ ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ■ ; קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראיה- proof
מקרא-key:	

סנהדרין-ארבע מיתות		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	ב	י	ט	ח	ז	ו	ה	ד	ג	ב	א
השוחט בהמה לזרוק דמה לעבודה זרה, ולהקטיר חלבה לעבודה זרה, רבי יוחנן אמר: אסורה.	דאיתמר: [רבי יוחנן]	♦	■	;	^	!	◇					ס: